

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 62/04-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. marca 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. K., bytom P., ktorou namietal porušenie jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 47/91, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. K. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. novembra 2003 doručená sťažnosť Ing. J. K., bytom P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 47/91.

Podľa sťažovateľa krajský súd porušil jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov tým, že v trestnej veci N. H. a spol., vedenej na krajskom súde pod sp. zn. 1 T 47/91, v ktorej bol sťažovateľ poškodeným (§ 43 Trestného poriadku), mu súd nedoručil súdne rozhodnutie a „ani finančné vyrovnanie“.

Sťažovateľ žiada o prešetrenie prípadu prieťahov v súdnom konaní v označenej trestnej veci a finančné odškodnenie v sume 650 000 Sk z dôvodu „poškodenia jeho ľudských práv“. Ďalej žiada „finančné vyrovnanie“ vo výške 178 000 Sk (dlžná čiastka), cestovné z dôvodu účasti na hlavnom pojednávaní s ušlou mzdou a úroky od 16. septembra 1990.

Ústavný súd 9. januára 2004 na krajskom súde zistil, že rozsudok sp. zn. 1 T 47/91 v trestnej veci N. H. nadobudol právoplatnosť 9. decembra 1996.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či spĺňa zákonom

predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jeho odmietnutie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti sťažovateľa je tvrdenie o porušení jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov krajským súdom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 47/91.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Zo sťažnosti doručenej ústavnému súdu 20. novembra 2003, ale najmä zo zistenia ústavného súdu na krajskom súde z 9. januára 2004 vyplýva, že konanie na krajskom súde v trestnej veci obžalovaného N. H. a spol. vedené pod sp. zn. 1 T 47/91, bolo vo vzťahu k tomuto obžalovanému právoplatne skončené 9. decembra 1996. Ústavný súd na základe uvedeného konštatuje, že od právoplatného skončenia označeného konania, v ktorom podľa tvrdenia sťažovateľa malo byť postupom krajského súdu porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, do podania sťažnosti ústavnému súdu, t. j. 20 novembra 2003, uplynula lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd rozhodol tak, že sťažnosť sťažovateľa, ktorou namietal porušenie označeného základného práva, odmietol ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. marca 2004